

[Anne Grete Holmsgård]

Det er jo også gået op for socialdemokratiet – det begyndte da i hvert tilfælde at gå op for det i foråret – at den nok ikke gik bare at sidde og vente på, at man igen kunne komme i forhandlinger. Men hvad var socialdemokratiets reaktion? Den var appeller til den borgerlige regering. Den var appeller i juni måned under afslutningsdebatten herinde. Det var nøjagtigt det samme, der gentog sig den 9. september under den ekstraordinære samling, og det var det samme, der gentog sig i oktober: appeller om, at man ville forhandle; man måtte forkaste fremskridtspartiet som parlamentarisk grundlag for den borgerlige regering og i stedet tage socialdemokratiet ind i varmen igen.

Jeg synes, det er ynkeligt; jeg synes, det er en ynkelig profil at have for et oppositionsparti, landets største oppositionsparti, landets største arbejderparti. Er det virkelig den oppositionsprofil, man vil markere også efter et valg? Eller vil man efterhånden komme op af stolene og finde ud af, at den går ikke?

Det samarbejde hen over midten har socialdemokraterne prøvet. De har prøvet det år efter år efter år. De har jo ikke regeret alene, siden krisen satte ind i 1974-75 – ja, de har haft regeringsmagten alene det meste af tiden, en enkelt gang sammen med venstre, men de har i hele perioden med undtagelse af en meget kort periode, hvor SF var støtteparti sammen med de radikale, baseret sig på de borgerlige stemmer.

Hvad har den politik ført til? Den har ført til stigende arbejdsløshed, den har ført til et kasseunderskud, fordi man ikke ville inddrage midlerne, men ønskede at låne dem gennem udstedelse af statsobligationer. Og hvem har betalt gildet? Det har den dårligst stillede del af befolkningen. Det er det, der har været konsekvenserne af den berømmelige politik hen over midten; og det er ganske enkelt for ynkeligt, hvis det er det, socialdemokratiet vil køre videre med, også efter et valg. Om ikke andet må man da have fundet ud af, at den borgerlige regering har sat socialdemokratiet stolen for døren. Så tag konsekvenserne af det og skift om, tag konsekvenserne og markér en oppositionspolitik, der er et reelt alternativ til den borgerlige regering og et reelt alternativ til den politik, socialdemokratiet førte sammen med de borgerlige, inden vi fik en borgerlig regering herinde!

For mig at se er det i virkeligheden det, et valg kommer til at handle om, når det bliver udskrevet nu. Skal vi have en borgerlig regering herinde eller en borgerlig regering, der til dels støtter sig til socialdemokratiet, eller skal vi have et arbejderflertal i dette folketing? Jeg er selvfølgelig ikke i tvivl om, hvad vi skal og må have: vi skal og må have et arbejderflertal. Det er den eneste måde, man kan vende udviklingen på, hvor der er en jordisk chance for at få en anden, en lige fordeling af ressourcerne i dette samfund. Det er også den eneste mulighed for at få en anden fordeling af arbejdet. Det er den eneste mulighed for at få en fornuftig produktion, hvor man ikke bare blindt styrer med erhvervsstøtte eller rettere sagt blindt lader være med at styre med erhvervsstøtte, men hvor man virkelig satser på de områder, hvor der er et klart samfundsmæssigt behov for en produktion. Det er der på en lang række områder. Der er det for den vedvarende energi, der er det på boligområdet, der er det for den kollektive trafik, og det er jo egentlig så indlysende, at det er de områder, man burde satse på.

Men hvis der ikke kommer et arbejderflertal, og hvis socialdemokratiets egne sympatisører med eller uden socialdemokratisk partibog i hånden ikke giver partiet et ordentligt spark bagi og fortæller det, at det er den vej, det skal gå, hvad får vi så? Så får vi enten den samme borgerlige regering igen, eller vi får det, der er værre på lidt længere sigt, nemlig et SK-samarbejde. Det betragter vi som det værste, man kunne forestille sig. Jeg tror ikke, det er det, der kommer umiddelbart efter et valg her, men hvis socialdemokratiet forfølger den kurs, det er i gang med i øjeblikket, er det garanteret det, der kommer på lidt længere sigt, for så har man udvisket enhver form for profil i retning af at lave om, i retning af virkelig at gøre op med de økonomiske problemer, der eksisterer i dette samfund, og det vil naturligvis være en katastrofe.

Jeg har svært ved at forestille mig, at den gruppe af socialdemokrater, der sidder her nede, kan komme op af stolene selv, og derfor er der ikke meget andet at gøre end at sige til socialdemokratiets vælgere: det er jer, der skal give et klart signal til socialdemokratiet om, at I ikke ønsker et samarbejde hen over midten, men at I ønsker et arbej-